

Απόστολος Πιερρής

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΑ

Οι Εκλογές τελείωσαν.

Η Κοινωνία των Δημιουργών απήντησε: Δεν μας ενδιαφέρουν. Δεν βλέπουμε λύση μέσα από το πολιτικό σύστημα ως έχει. Το «γράφουμε».

Οι υπεύθυνοι της καταστροφής της χώρας δεν μπορούν να την ανορθώσουν, να κάνουν την ανάταξη και αναγέννηση που απαιτείται. Και να μπορούσαν, δεν έχουν την απαραίτητη αξιοπιστία (μέσα και έξω από την χώρα) για να το επιχειρήσουν με εχέγγυα επιτυχίας. Αλλά ούτως ή άλλως είναι μικροί.

Η Ηγετική Αναξιοκρατία επέτυχε κάτι άλλο, το απόλυτο αρνητικό θαύμα. Τούτο.

Η Ελλάδα είχε μέσα σε 10 χρόνια δύο μοναδικές μεγαευκαιρίες, τέτοιες που δεν είχαν ξαναπαρουσιαστεί από την δυσοίωνη σύσταση του Νεοελληνικού Κράτους.

1/ Μέλος της ισχυρότερης στρατιωτικής συμμαχίας στην ιστορία, και σε στρατηγικό σημείο του δυναμικού πεδίου της, είδε το 1990 να καταρρέη η αντίπαλη αυτοκρατορία και να ανοίγονται διάπλατα οι οριζόντες δράσης στην ευρύτερη περιοχή της χώρας.

2/ Από το 1981 μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα εισέρχεται το 2000 στη Ερωζώνη των ανεπτυγμένων οικονομιών που ευρίσκονται σε άμεση σχέση προς το νέο παγκόσμιο ηγεμονικό κέντρο, τις Η.Π.Α. Τα πακέτα βοήθειας σηματοδοτούν ένα νέο και πολλαπλάσιο σχέδιο Marshall.

Με τις δύο αυτές καίριες συνθήκες, μείζων στρατηγική και οικονομική ισχύς διοχετεύεται στην χώρα. Ο συνδυασμός των δύο ροών αυξάνει εκθετικά την δυναμική.

Και το αποτέλεσμα;

Σε 10 χρόνια η Ελλάδα εξαφανίζεται στρατηγικά και χρεωκοπεί οικονομικά. Ενώ μόνιμη είναι η τριτοκοσμική πολιτιστική και εκπαιδευτική υπανάπτυξη και απαξίωση.

Το Σύστημα ξώφλησε. Τίποτα δεν μπορεί να το σώσει πιά.

Οι Εκλογές τελείωσαν.

Η Κοινωνία των Δημιουργών απέρριψε το Καθεστώς Leviathan.

Η Κοινωνία αίρει την νομιμοποίηση της πολιτικής εξουσίας από το Σύστημα. Διστάται από

το Σύστημα. Αναλαμβάνει την πληρεξουσιότητα της εξουσίας και αλλάζει το Σύστημα έτσι ώστε να εξυπηρετεί τα οικεία συμφέροντα και τους σκοπούς των ατόμων της, και όχι αλλότρια συμφέροντα και σκοπούς άλλων.

Και τι προς ημάς ειδικώτερα; Τι προς την Πάτρα;

Η Πάτρα είναι το μεγαλύτερο αστικό κέντρο της χώρας στο δυτικό μισό της. Η γεωγραφική της θέση της έδωσε σύντονο πλεονέκτημα εμπορικής και πολιτιστικής επικοινωνίας με την Δύση. Και αυτό συνετέλεσε στην ιδιαίτερη ακμή της μέσα στο ΝεοΕλληνικό παραμόρφωμα. Όμως η γεωπολιτική της αξία δεν μπορούσε να βασίζεται επί πολύ στην εμπορική επικοινωνία της με την Δύση. Οι μεγάλοι θαλάσσιοι δρόμοι δεν περνούν πια από αυτήν, όπως γινότανε επί Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Ήταν στρατηγικό λάθος να επενδυθεί το μέλλον της σε ένα μειζονα λιμενικό κόμβο. Με την ταχύτατη σταθεροποίηση των Βαλκανίων, οι οδοί επικοινωνίας επανέρχονται στις φυσικές τους όχθες βορειότερα, όπως επί Βυζαντίου και Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Δευτερεύουσας σημασίας είναι και η Παραλόνιος Οδός και η Ζεύξη Ρίου – Αντιρρίου. Για να μην πάω πίσω στα μεταπολεμικά χρόνια και στην απεριγράπτη και πελατειακή ταύτιση αστικής προόδου με τα ενοίκια γης και ακίνητης ιδιοκτησίας εντός πόλεων και την αντιπαροχή.

Η στρατηγική ανάπτυξης της Πάτρας πρέπει να έχει εξ αντικειμένου δύο πυλώνες, ένα βιομηχανικό- βιοτεχνικό και υπηρεσιών και ένα πολιτιστικό. Θα πώ εδώ δυο κουβέντες, αλλά οι αρχές εξειδικεύονται σε πλήρες πλάνο προόδου.

Συντονισμένη πολιτική πρέπει να την κάνει ελκυστικό χώρο ανταγωνιστικών παραγωγικών επενδύσεων μεγάλων, μεσαίων και μικρών. Βέβαια αυτό μπορεί να γίνει μόνο σχετικά, μέσα στο ασφυκτικά κλειστό και βαρυφορτωμένο ολιγαρχικό και φεουδαρχικό πλαίσιο του ΝεοΕλληνικού Καθεστώτος. Αλλά είναι η μόνη λύση. Μια κάποια ελευθεροκεντρική πολιτική στα πλαίσια των νέων αρμοδιοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης (!), και μια εγγύηση τουλάχιστον συμπαράστασης στην ελευθερία του ανταγωνισμού, ίσως προσελκύσει παραγωγικά κεφάλαια. Μέχρι να ξετινάξουμε από πάνω μας το Καθεστώς, οπότε συγκριτικό πλεονέκτημα θα είναι να έχουμε προετοιμάσει το έδαφος. Και εν τω μεταξύ θα κερδίζει και το τοπικό εμπόριο. Ταυτόχρονα, ένας άλλος οικονομικός άξονας για την πόλη, πρέπει να είναι η ανάπτυξη ιδίως προχωρημένων και εξειδικευμένων υπηρεσιών για το μεγαλύτερο μέρος της Δυτικής Ελλάδας. Προφανώς οι Περιφέρειες πρέπει επίσης να ξανασχεδιαστούν. Όλη η δυτική και κεντρική Πελοπόννησος και τα νότια Ιόνια είναι στον ίδιο ζωτικό χώρο με την περιφέρεια της «Δυτικής Ελλάδας».

Στον Πολιτισμό η πολιτική πρέπει να είναι η δυναμική δημιουργίας φορέων και καλλιέργειας υψηλού επιπέδου. Στοχεύεις ψηλά, συγκεντρώνεις την ενέργεια σε δράσεις σπουδαίας παραγωγής και αφήνεις τα υπόλοιπα να «κρεμαστούν» από τα υψηλότερα επιτεύγματα για να ανέβουν όσο μπορούν στην κλίμακα επιτυχίας. Συστηματικά επίσης ενισχύεις και τις πραγματικά υποσχόμενες τοπικές προσπάθειες και σχήματα, αλλά με το βλέμμα σταθερά στραμμένο στα εξνικά και διεθνή επίπεδα. Αλλιώς κάνεις μια τρύπα στο νερό, όπως έχει γίνει με την αντίθετη πολιτική στην πόλη.

Η Πάτρα έχει μέλλον σαν μητροπολιτική εστία μόνον αν αρθεί με μια κολοσσιαία ένταση στο επίπεδο οικονομικής και πολιτιστικής παραγωγής αξιώσεων. Γίνεται, αλλά χρειάζεται γνώση, σοφία και αποφασιστικότητα. Αρετές εν ουσιώδει ανεπαρκεία στο πολιτικό Σύστημα και το Καθεστώς Leviathan και τις Πατρινές διαχειριστικές παρέες.

Οπότε φθάνουμε στο ίδιο συμπέρασμα: τι μας αφορούν εμάς την κοινωνία των δημιουργών οι εκλογές;

Δεν θα κάνουμε εμείς οι πολίτες δημιουργοί αυτό που το κατεστημένο σύστημα αδυνατεί να κάνει; Είναι πλέον ζήτημα ζωής και θανάτου για την χώρα και την πόλη.

[Δημοσιεύθηκε στον "ΠΑΤΡΙΝΟ ΤΥΠΟ"].